

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/62859 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Breda, van 13 augustus 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur en wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 22 november 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 augustus 2007, verzonden op 20 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Breda, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister de aanvraag van de vreemdeling om de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlengen en de beperking daarvan te wijzigen in de beperking 'conform beschikking minister', niet slechts in het kader van artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) heeft kunnen beoordelen, aangezien de minister uit hetgeen de vreemdeling aan haar aanvraag ten grondslag heeft gelegd, in redelijkheid had moeten begrijpen dat zij verblijf beoogt op grond van een verblijfsvergunning regulier na verbreking van de huwelijksrelatie vanwege huiselijk geweld, als bedoeld in paragraaf B2/5.3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), zoals deze luidde ten tijde van belang. De staatssecretaris betoogt hiertoe dat het aan de vreemdeling was om de beperking te duiden op basis waarvan zij een verblijfsvergunning regulier wenst en niet aan de minister om een eenmaal gedane aanvraag ambtshalve te beschouwen als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder een beperking zoals die uit de door de vreemdeling toegezonden stukken mogelijk had kunnen of moeten worden begrepen. Voorts verdraagt hetgeen de rechtbank heeft overwogen zich niet met artikel 3.100 van het Vb 2000, aldus de

staatssecretaris. Ten slotte wijst de staatssecretaris erop dat de vreemdeling gedurende de gehele procedure door een professionele gemachtigde is bijgestaan en zij in bezwaar heeft uitgelegd dat en waarom zij heeft verzocht om wijziging van de beperking in de beperking 'conform beschikking minister'.

2.1.1. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) - voor zover thans van belang - wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen over de beperkingen en voorschriften regels worden gesteld.

In artikel 3.4, eerste lid, van het Vb 2000 is bepaald dat de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen - onder meer - verband houden met voortgezet verblijf.

Ingevolge artikel 3.4, derde lid, - voor zover thans van belang - kan de minister de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid.

Ingevolge artikel 3.52 - voor zover thans van belang - kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de desbetreffende vreemdeling die rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel I, van de Vw 2000, heeft gehad en van wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet kan worden gevergd dat hij Nederland verlaat.

Ingevolge artikel 3.99, eerste lid, wordt de aanvraag, bedoeld in de artikelen 14 en 20 van de Vw 2000, gedaan door het indienen van een formulier, waarvan het model bij ministeriële regeling wordt vastgesteld.

Ingevolge artikel 3.100 dient de desbetreffende vreemdeling, indien hij, hangende de besluitvorming op een eerdere aanvraag, wijziging van het gevraagde verblijfsdoel wenst, een nieuwe aanvraag in.

Volgens paragraaf B2/5.3.3 van de Vc 2000 - zoals deze ten tijde hier van belang luidde en voor zover thans van belang - wordt, indien de relatie, in verband waarmee het verblijf was toegestaan, binnen drie jaar na verblijfsaanvaarding en anders dan door overlijden is verbroken, voortgezet verblijf slechts toegestaan, indien sprake is van een combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in het voortgezet verblijf van de desbetreffende vreemdeling behoort te worden berust, is aan de minister. Klemmende redenen van humanitaire aard kunnen zijn gelegen in:

1. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
2. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
3. de vraag of in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
4. de zorg die de vrouw/ouder heeft voor kinderen die in Nederland zijn

geboren of een opleiding volgen; en
5. aantoonbaar ondervonden (seksueel) geweld binnen de familie.
Een vreemdeling die zich hierop beroept, geeft aan welke klemmende redenen van humanitaire aard naar zijn mening tot aanvaarding van zijn voortgezet verblijf dienen te leiden en onderbouwt zijn beroep met ter zake relevante gegevens en bescheiden. Het is nadrukkelijk de eigen verantwoordelijkheid van de desbetreffende vreemdeling om bij het indienen van de aanvraag om voortgezet verblijf aan te geven dat sprake is van een dergelijke combinatie van factoren, en die met ter zake relevante gegevens en bescheiden te onderbouwen. Hij is daartoe de meest gerede partij. Indien het beroep op klemmende redenen van humanitaire aard niet of niet afdoende met ter zake relevante gegevens en bescheiden is onderbouwd bij het indienen van de aanvraag om voortgezet verblijf, stelt de Immigratie- en Naturalisatiedienst de desbetreffende vreemdeling in de gelegenheid dit gebrek te herstellen.

2.1.2. De vreemdeling is met ingang van 3 maart 2005 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij partner' met een geldigheidsduur tot 3 maart 2006. Op 5 april 2006 heeft zij een aanvraag ingediend om verlenging van de geldigheidsduur en wijziging van de beperking van deze verblijfsvergunning. Op het aanvraagformulier heeft de vreemdeling als hoofdreden van verblijf 'anders, vanwege bijzondere en individuele omstandigheden' aangekruist. Bij dit formulier heeft zij voorts een brief van haar gemachtigde en een aantal bijlagen overgelegd, ter toelichting dat haar huwelijk vanwege huiselijk geweld feitelijk is verbroken, met het oog waarop zij de beperking van de aan haar verleende verblijfsvergunning wil wijzigen in de beperking 'conform beschikking minister'.

In het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft de minister de aanvraag van de vreemdeling afgewezen, omdat - samengevat weergegeven - een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'conform beschikking minister' uitsluitend op grond van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 kan worden verleend en van de daarin vermelde bevoegdheid slechts in bijzondere gevallen die niet zijn geregeld gebruik kan worden gemaakt, terwijl de vreemdeling in Nederland wil verblijven op een reguliere grond waarin het beleid - neergelegd in paragraaf B2/5.3.3 van de Vc 2000 - reeds voorziet.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 19 november 2004, in zaak nr. 200406402/1, JV 2005/45) betreft de ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 aan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verbinden beperking een specifiek doel, waarvoor of in verband waarmee een vreemdeling wordt toegelaten. Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 maart 2006 in zaak nr. 200507991/1, JV 2006/171), dient een vreemdeling bij zijn aanvraag het verblijfsdoel, dat wil zeggen het doel waarvoor of in verband waarmee hij in Nederland wenst te verblijven, gespecificeerd op te geven, opdat onderzocht kan worden of een en, zo ja, welke aan de verblijfsvergunning te verbinden beperking van toepassing is.

Aldus komt vast te staan, aan welke vereisten voor vergunningverlening moet worden voldaan.

2.1.4. Anders dan de staatssecretaris betoogt volgt uit de toepasselijke wettelijke voorschriften op zichzelf niet dat een vreemdeling bij zijn aanvraag, behalve het specifieke verblijfsdoel, ook de beperking op basis waarvan hij verblijf beoogt dient op te geven. Het is immers aan de staatssecretaris om naar aanleiding van het door een vreemdeling opgegeven specifieke verblijfsdoel te bepalen welke aan de verblijfsvergunning te verbinden beperking van toepassing is.

Zoals ook de rechtbank heeft overwogen komt uit de door de vreemdeling bij haar aanvraag gegeven toelichting onmiskenbaar naar voren dat zij voortgezet verblijf beoogt wegens feitelijke verbreking van de huwelijksrelatie als gevolg van huiselijk geweld. Nu de vreemdeling aldus heeft voldaan aan de op haar rustende verplichting om het specifieke verblijfsdoel, in verband waarmee zij - voortgezet - verblijf wenst, op te geven, kan het enkele feit dat zij op het aanvraagformulier niet de juiste hoofdreden van verblijf heeft aangekruist en in de begeleidende brief niet de juiste beperking heeft genoemd niet aan haar worden tegengeworpen. Anders dan de staatssecretaris betoogt, staat artikel 3.100 van het Vb 2000 hieraan niet in de weg, aangezien de vreemdeling het door haar opgegeven specifieke verblijfsdoel niet heeft gewijzigd.

Nu uit het vorenoverwogene voortvloeit dat op de vreemdeling geen wettelijke verplichting rustte om bij de aanvraag, naast het specifieke verblijfsdoel, ook de beperking op basis waarvan zij verblijf beoogt op te geven, komt geen betekenis toe aan de door de staatssecretaris naar voren gebrachte omstandigheden dat de vreemdeling gedurende de gehele procedure door een professionele gemachtigde is bijgestaan en zij in bezwaar nader heeft toegelicht waarom zij heeft verzocht om wijziging van de beperking van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier in de beperking 'conform beschikking minister'.

De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald;
- III. bepaalt dat van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) een griffierecht van € 428,00 (zegge: vierhonderdachtentwintig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

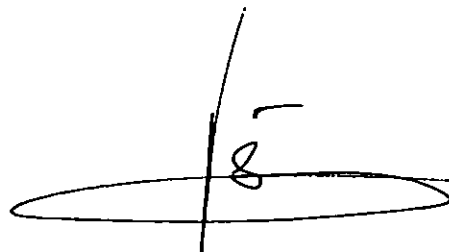
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 februari 2008

282-523.

Verzonden: 22 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Breda

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer

Reg.nr(s): AWB 06/62859

V-nr(s):

**uitspraak van de enkelvoudige kamer ingevolge artikel 8:77 Algemene wet
bestuursrecht d.d. 13 augustus 2007**

in de zaak van

eiseres, woonplaats kiezende ten kantore van haar gemachtigde
mr. R. Vat te 's-Hertogenbosch,

en

*de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie,*
verweerder,
gemachtigde mr. R.R. Berkhout.

1. Procesverloop

1.1 Eiseres heeft beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 22 november 2006 (hierna: bestreden besluit) inzake het recht op een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

1.2 Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

1.3 Het beroep is behandeld ter zitting van 6 juli 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde en vergezeld van D.T. Tran als tolk in de Vietnamese taal. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 Eiseres heeft gesteld te zijn geboren op, de Vietnamese nationaliteit te bezitten en sedert 12 februari 2005 als vreemdeling in Nederland te verblijven. Eiseres heeft bij aanvraag van 5 april 2006 verzocht om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd "anders, vanwege bijzondere en individuele omstandigheden", in het bestreden besluit aangeduid als en hierna te noemen "beperking conform beschikking Minister".

Reg.nr(s): AWB 06/62859

blad 2

2.2. Verweerder heeft, na een gevolgde bezwaarprocedure, het bestreden besluit genomen. Daarbij heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 5 april 2006 aangemerkt als een aanvraag om wijziging van de beperking, onder gelijktijdige verlenging, van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Het bestreden besluit strekt tot weigering eiseres de verblijfsvergunning te verlenen.

2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2.4 Eiseres heeft in beroep aangevoerd dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft afgewezen. Eiseres bestrijdt verweerders standpunt dat de aanvraag is ingediend op grond van foutief doel, in de eerste plaats omdat eiseres ten tijde van de aanvraag (nog) geen aanvraag kon indienen om een verblijfsvergunning op grond van voortgezet verblijf na verbreking van de huwelijksrelatie. Eiseres was op dat moment nog niet gescheiden. Zij voldeed op dat moment derhalve nog aan de in artikel 3.14 Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) neergelegde eis van een geldig huwelijk. Dus bleef een aanvraag voor een verblijfsvergunning "beperking conform beschikking Minister" over. Eiseres bestrijdt verweerders standpunt dat de feitelijke relatie is verbroken op 30 december 2005. Verweerder heeft dat standpunt gebaseerd op een brief van haar ex-echtgenoot. Eiseres stelt dat zij pas op 26 maart 2006 de echtelijke woning heeft verlaten en tot die datum feitelijk heeft samengewoond en een gemeenschappelijk huishouding heeft gevoerd met haar ex-echtgenoot. Ook heeft zij, voorzover zij weet, tot 26 maart 2006 bij het GBA ingeschreven gestaan op het gezamenlijk adres. Daarnaast begrijpt eiseres niet waarom verweerder haar, als verweerder van mening was dat eiseres de verblijfsvergunning had moeten aanvragen onder vermelding van een ander verblijfsdoel, niet middels een telefoontje op de hoogte heeft gesteld van het feit dat de aanvraag op andere gronden moest worden ingediend. Verweerder heeft meldingsplicht, zeker gezien de hoogte van de legeskosten, aldus eiseres. Indien verweerder het standpunt handhaaft dat een verblijfsvergunning "beperking conform beschikking Minister" niet tot de mogelijkheden behoort dan had verweerder moeten toetsen aan het beleid, opgenomen in hoofdstuk B2/5.3.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: Vc 2000). Eiseres heeft een beroep gedaan op huiselijk geweld. Het gaat om klemmende redenen van humanitaire aard. Eiseres is van mening dat deze redenen voldoende zijn aangegeven in de aanvraag en dat zij aan dit beleid voldoet. Uit de eerste alinea van hoofdstuk B2/5.3.3 Vc 2000 blijkt volgens eiseres dat in individuele gevallen, waarin niet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf wordt voldaan, altijd wordt bezien of het voortgezet verblijf moet worden aanvaard op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die daartoe aanleiding geven. De beoordeling of in het concrete geval op grond van een dergelijke combinatie van klemmende redenen van humanitaire aard in het voortgezet verblijf van de vreemdeling behoort te worden berust, is aan de Minister. Eiseres heeft al ten tijde van de aanvraag aangegeven dat er sprake was van geweld binnen het huwelijk. Zij heeft een verklaring van de politie overgelegd inzake problemen binnen het huwelijk en dagboekfragmenten ter onderbouwing van haar stelling dat zij te lijden heeft gehad van psychisch geweld. Niet blijkt uit de wet of het beleid dat psychisch geweld niet als geweld kan worden aangemerkt. Eiseres zou de relatie zelf nooit hebben beëindigd vanwege de schande voor de familie. Haar ex-echtgenoot wenst dat eiseres Nederland moet verlaten, zodat hij van haar verlost is. Eiseres verblijft vanwege psychische terreur in een "Blijf van mijn lijf Huis". Eiseres heeft een verklaring overgelegd van de huisarts van 2 oktober 2006 waarin melding wordt gemaakt van het feit dat eiseres op 7 en 14 februari 2006 op het spreekuur is verschenen en melding heeft gemaakt van relatieproblemen met haar man. Verweerder zou gelet op het regeringsbeleid inzake huiselijk geweld de zaak serieus moeten onderzoeken.

Reg.nr(s): AWB 06/62859

blad 3

Daarnaast is eiseres van mening dat verweerder de door haar genoemde omstandigheden waarin zij komt te verkeren als zij moet terugkeren naar Vietnam ten onrechte niet bij de beoordeling van de onderhavige aanvraag heeft betrokken. Eiseres is van mening dat verweerder de omstandigheden die zij in dit kader heeft aangevoerd, waaronder haar katholieke religie, de desastreuze situatie van alleenstaande Vietnamese vrouwen, het feit dat zij wordt verstoten door haar familieleden, alsmede de vraag of zij nog wel de Vietnamese nationaliteit heeft en het feit dat zij na terugkeer geen gezinskaart krijgt waardoor zij geen woning, geen toegang tot de arbeidsmarkt en geen toegang tot de medische voorzieningen heeft, had moeten betrekken in de beoordeling of zij in aanmerking komt voor voortgezet verblijf. Deze door eiseres genoemde omstandigheden kunnen wel degelijk worden meegewogen in een reguliere aanvraag waarbij een beroep is gedaan op het beleid dat is uitgewerkt in hoofdstuk B2/5.3.3 van de Vc 2000. Eiseres is van mening dat bovenstaande tekst analoog is aan de B9-procedure waar ook een vergunning wordt gegeven op grond van humanitaire redenen en de vergunning houdt dan ook "beperking conform beschikking Minister". Eiseres ziet niet in waarom in het onderhavige geval een aparte vergunning moet worden aangevraagd en ziet ook niet in uit welke bepaling dit blijkt. Ten slotte is eiseres van mening dat verweerder ten onrechte de door haar aangevoerde bijzondere individuele omstandigheden niet in het kader van artikel 4:84 Awb heeft beoordeeld.

2.5 Ter zitting heeft eiseres het beroep op de zogenoemde B9-procedure laten vallen. Deze grond behoeft derhalve geen bespreking.

2.6 De rechtbank neemt, in het licht van de aangevoerde beroepsgronden, het navolgende wettelijke kader tot uitgangspunt.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Volgens artikel 14, tweede lid, Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

Op grond van artikel 19 juncto artikel 18, eerste lid, onder f, Vw 2000 kan de verblijfsvergunning worden ingetrokken of kan de verlenging worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend of aan een voorschrift dat aan de verblijfsvergunning is verbonden. Daarvan is voldaan in geval van verbreking huwelijksrelatie.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) houden de in artikel 14, tweede lid, Vw 2000 bedoelde beperkingen verband met gezinshereniging of gezinsvorming.

Ingevolge het derde lid van artikel 3.4 Vb 2000, kan Onze Minister, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van Onze Minister de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Wet noodzakelijk is, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid.

Reg.nr(s): AWB 06/62859

blad 4

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, Vb 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming met een persoon met een niet-tijdelijk verblijfsrecht. Hieraan zijn nadere voorwaarden verbonden als vermeld in het tweede tot en met vijfde lid van dit artikel.

In artikel 3.52 Vb 2000 is bepaald dat in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdende met voortgezet verblijf, kan worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijft als bedoeld in artikel 8, onder a, tot en met e, dan wel 1, van de Wet heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzonder individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

Ingevolge het beleid dat is uitgewerkt in hoofdstuk B2, paragraaf 5.2.3, van de Vc 2000, zoals dat luidde ten tijde hier in geding, is sprake van verbreking van de huwelijksrelatie indien:

- de (huwelijks)relatie op grond waarvan verblijf was toegestaan feitelijk of juridisch is verbroken. Dit kan ondermeer blijken uit het feit dat de vreemdeling en de hoofdpersoon niet meer staan ingeschreven op hetzelfde adres in de GBA of uit het feit dat de partners naar buiten toe verschillende adressen voeren;
- de hoofdpersoon is overleden; of
- de hoofdpersoon zich vrijwillig in het buitenland heeft gevestigd.

Het bijzondere beleid met betrekking tot voortgezet verblijf na verbreking van de (huwelijks)relatie is uitgewerkt in hoofdstuk B2, paragraaf 5.3.3, zoals dat luidde ten tijde hier in geding, van de Vc 2000.

2.7 De rechtbank gaat bij de beoordeling uit van de volgende feiten en omstandigheden. Eiseres is met ingang van 3 maart 2005 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner", geldig tot 3 maart 2006. Bij aanvraag van 5 april 2006 heeft eiseres een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning of wijziging van de beperking zonder mvv. Op het aanvraagformulier heeft eiseres aangekruist het verblijfsdoel "anders, vanwege bijzondere en individuele omstandigheden". Eiseres heeft met het aanvraagformulier een brief meegezonden van haar gemachtigde met uitleg over het verblijfsdoel van de beoogde vergunning, te weten een verblijfsvergunning "beperking conform beschikking Minister" vanwege verbreking van de huwelijksrelatie. Daarnaast heeft eiseres verschillende andere stukken overgelegd ter onderbouwing van haar aanvraag, waaronder een kopie van haar paspoort en verblijfsdocument en een uittreksel uit de GBA-register van 5 april 2006, waaruit blijkt dat zij op een ander adres is ingeschreven dan haar ex-echtgenoot, maar nog wel als gehuwd met haar ex-echtgenoot stond geregistreerd, een notitie van politieagent van 3 januari inzake huiselijke problemen, een uittreksel uit het dagboek van eiseres met vertaling in het Nederlands over de periode voorafgaand aan de aanvraag en gelegen tussen 27 december 2005 tot 15 februari 2006 en een kopie van de aangetekende brief aan eiseres van 12 februari 2006, waarin is vermeld dat haar ex-echtgenoot niet langer de premie voor ziektekostenverzekering voor haar betaalt.

2.8 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden van de beperking als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, Vb 2000, omdat in het reguliere vreemdelingenbeleid, uitgewerkt in hoofdstuk B2/5.3.3. Vc 2000, zoals dat luidde ten tijde hier in geding, reeds is voorzien in een verblijfsvergunning op grond van huuselijk

Reg.nr(s): AWB 06/62859

blad 5

geweld. Ook met de door eiseres gestelde te verwachten problemen bij terugkeer naar Vietnam is volgens verweerder in dit beleid rekening gehouden. Van een onvoorzien geval als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, is hier naar het oordeel van verweerder derhalve geen sprake.

2.9 Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3.51 Vb 2000, aangezien zij niet drie maar een jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij partner". De rechtbank stelt voorts vast dat, ongeacht de juridische betekenis van het begrip relatie in het Burgerlijke Wetboek, ten tijde van de onderhavige aanvraag eiseres heeft beoogd een zelfstandige aanvraag in te dienen na verbreking van de feitelijke (huwelijks)relatie. Hieruit volgt, niet weersproken door eiseres, dat verweerder terecht de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij partner" heeft afgewezen, nu eiseres niet langer voldeed aan de beperking waaronder die vergunning was verleend. Niet in geschil is voorts dat de onderhavige aanvraag niet tijdig, doch binnen zes maanden na afloop van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke vergunning, is ingediend waardoor deze is ontvangen binnen een redelijke termijn waardoor het mvv-vereiste niet aan eiseres is tegengeworpen.

2.10 Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat verweerder de door eiseres aangevoerde omstandigheden niet slechts in het kader van artikel 3.4 derde lid, Vb 2000 heeft kunnen beoordelen. Daartoe overweegt de rechtbank dat de gemachtigde van eiseres in de schriftelijke toelichting op de aanvraag weliswaar verzocht heeft om verlening van een vergunning onder de beperking "beperking conform beschikking Minister", maar uit de door eiseres bij de aanvraag overgelegde bijlagen, waaronder die schriftelijke toelichting van haar gemachtigde, evident blijkt welk verblijfsdoel is beoogd, namelijk een aanvraag om verlenging dan wel verlening van een verblijfsvergunning regulier na verbreking van de (huwelijks)relatie vanwege huiselijk geweld. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder uit de door eiseres aangevoerde feiten en omstandigheden in redelijkheid moeten begrijpen welk verblijfsdoel door haar is beoogd. Nog los van de vraag of verweerder, gelet op de feiten en omstandigheden die eiseres ten grondslag heeft gelegd aan haar aanvraag, te weten verbreking van de (huwelijks)relatie vanwege huiselijk geweld en andere daarmee samenhangende individuele factoren waaronder de onmogelijkheid om naar Vietnam terug te keren, de aanvraag niet zonder meer had moeten toetsen aan het beleid dat is uitgewerkt in hoofdstuk B2/5.3.3 Vc 2000, zoals dat luidde ten tijde hier in geding, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het onderhavige geval in strijd met de op hem op grond van de Awb rustende zorgvuldigheidsplicht heeft gehandeld. Die zorgvuldigheidsplicht brengt met zich mee dat het op de weg van het bestuursorgaan ligt om in een geval waarin de aanvraag niet overeenkomt met het verblijfsdoel dat wordt aangekruist, zoals hier het geval is, contact wordt opgenomen met de aanvrager om hem in de gelegenheid te stellen om dit verzuim te herstellen. Gesteld noch gebleken is dat verweerder eiseres heeft laten weten dat een beoordeling aan het beleid dat is uitgewerkt in hoofdstuk B2/5.3.3. Vc 2000 slechts kon worden uitgevoerd na indiening van een aanvraag om voortgezet verblijf. Evenmin is gesteld noch gebleken dat verweerder eiseres in de gelegenheid heeft gesteld het verzuim te herstellen. Dit klemt temeer nu uit de toelichting op de verschillende keuzemogelijkheden op het aanvraagformulier niet blijkt dat de aanvraag die eiseres wenste in te dienen per definitie een aanvraag om voortgezet verblijf dient te zijn. Bij gebreke van een toelichting op dit punt is het naar het oordeel van de rechtbank niet ondenkbaar dat de aanvraag dan wordt ingediend met als doel "beperking conform beschikking Minister". Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder bij de besluitvorming in strijd met artikel 3:2 Awb heeft gehandeld.

Reg.nr(s): AWB 06/62859

blad 6

2.11 Op grond van het voorgaande zal het beroep gegrond worden verklaard, zal het bestreden besluit worden vernietigd en dient het betaalde griffierecht te worden vergoed. De overige beroepsgronden behoeven derhalve geen bespreking. De rechtbank acht termen voor een proceskostenveroordeling aanwezig. De proceskosten zijn op basis van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan eiseres dient te betalen;

veroordeelt de Staat de Nederlanden als rechtspersoon tot vergoeding aan eiseres van het betaalde griffierecht ad € 141,-.

Aldus gedaan door mr. E.C.H. Kourwenhoven, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 13 augustus 2007, in tegenwoordigheid van M.G. Paris, griffier.

Rechtsafdelingsclausule

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken en vangt aan op de dag na verzending van deze uitspraak.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. (Nadere informatie: www.raadvanstate.nl)

afschrift verzonden op: 20 AUG 2007

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te Den Haag
 appellant
 gemachtigde: mr. F.S. Schoot
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Breda
 van 13 augustus 2007
 met kenmerk 06/62859

Inzake:

met IND-kenmerk 0411.15.0060
 aan te duiden als verweerster
 gemachtigde: mr. R. Var
 advocaat te 's-Hertogenbosch

Procesvertegenwoordiging
 's-Hertogenbosch
 Magistratenlaan 222
 5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
 5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. M.M.J. Pieters
 073 888 3017

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Breda, van 13 september 2007, verzonden op 20 september 2007, met het kenmerk Awb 06/62859 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van 22 november 2006 (verzonden op 27 november 2006) gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Verweerster heeft op 5 april 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "anders, vanwege bijzondere en individuele omstandigheden"
- 2.2. Bij besluit van 17 mei 2006 (verzonden op 23 mei 2006) heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de aanvraag van verweerster afgewezen. In dit besluit is de hiervoor onder 2.1. weergegeven beperking aangeduid als "beperking conform beschikking Minister". Het tegen dit besluit gemaakte bezwaar is bij besluit van 22 november 2006 (verzonden op 27 november 2006) ongegrond verklaard
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerster ingestelde beroep tegen het hiervoor onder 2.2. genoemde besluit gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1. Waar hierna de Staatssecretaris wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen de eerdere bewindspersoon voor Vreemdelingenzaken.
- 3.2. De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 22 november 2006 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dat besluit ongegrond verklaard dienen te worden.
- 3.3. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak.

Grief

- 3.4. De rechtbank heeft in rechtsoverweging 2.10 ten onrechte overwogen:

"Anders dan verweerder is de rechtbank van oordeel dat verweerder de door eiseres aangevoerde omstandigheden niet slechts in het kader van artikel 3.4 derde lid, Vb 2000 heeft kunnen beoordelen. Daartoe overweegt de rechtbank dat de gemachtigde van eiseres in de schriftelijke toelichting op de aanvraag weliswaar verzocht heeft om verlening van een vergunning onder de beperking "beperking conform beschikking Minister", maar uit de door eiseres bij de aanvraag overgelegde bijlagen, waaronder die schriftelijke toelichting van haar gemachtigde, evident blijkt welk verblijfsdoel is beoogd, namelijk een aanvraag om verlenging dan wel verlening van een verblijfsvergunning regulier na verbreking van de

(huwelijks)relatie vanwege huiselijk geweld. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder uit de door eiseres aangevoerde feiten en omstandigheden in redelijkheid moeten begrijpen welk verblijfsdoel door haar is beoogd. Nog los van de vraag of verweerder, gelet op de feiten en omstandigheden die eiseres ten grondslag heeft gelegd aan haar aanvraag, te weten verbreking van de (huwelijks)relatie vanwege huiselijk geweld en andere daarmee samenhangende individuele factoren waaronder de onmogelijkheid om naar Vietnam terug te keren, de aanvraag niet zonder meer had moeten toetsen aan het beleid dat is uitgewerkt in hoofdstuk B2/5.3.3 Vc 2000, zoals dat luidde ten tijde hier in geding, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in het onderhavige geval in strijd met de op hem op grond van de Awb rustende zorgvuldigheidsplicht heeft gehandeld. Die zorgvuldigheidsplicht brengt met zich mee dat het op de weg van het bestuursorgaan ligt om in een geval waarin de aanvraag niet overeenkomt met het verblijfsdoel dat wordt aangekruist, zoals hier het geval is, contact wordt opgenomen met de aanvrager om hem in de gelegenheid te stellen om dit verzuim te herstellen. Gesteld noch gebleken is dat verweerder eiseres heeft laten weten dat een beoordeling aan het beleid dat is uitgewerkt in hoofdstuk B2/5.3.3. Vc 2000 slechts kon worden uitgevoerd na indiening van een aanvraag om voortgezet verblijf. Evenmin is gesteld noch gebleken dat verweerder eiseres in de gelegenheid heeft gesteld het verzuim te herstellen. Dit klemt temeer nu uit de toelichting op de verschillende keuzemogelijkheden op het aanvraagformulier niet blijkt dat de aanvraag die eiseres wenste in te dienen per definitie een aanvraag om voortgezet verblijf dient te zijn. Bij gebreke van een toelichting op dit punt is het naar het oordeel van de rechtbank niet ondenkbaar dat de aanvraag dan wordt ingediend met als doel "beperking conform beschikking Minister". Derhalve is de rechtbank van oordeel dat verweerder bij de besluitvorming in strijd met artikel 3:2 Awb heeft gehandeld."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berust de rechtsoverweging 2.11. van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverweging aan.

Toelichting op de grief

- 3.6. Allereerst acht de Staatssecretaris het onduidelijk wat de rechtbank in overweging 2.10 precies bedoelt. Uit de eerste zin van deze overweging lijkt immers te moeten worden afgeleid dat de onderhavige aanvraag niet alleen getoetst had moeten worden aan artikel 3.4, derde lid, Vb – dus dat er aan twee verblijfsdoelen getoetst had moeten worden – , terwijl uit de resterende overwegingen kennelijk moet worden afgeleid dat de onderhavige aanvraag had moeten beschouwd als een aanvraag om voortgezet verblijf. De Staatssecretaris deelt beide opvattingen niet. Dit zal in het navolgende worden uiteengezet.
- 3.7. Niet in geschil is dat verweerder blijkens het door haar ondertekende aanvraagformulier een aanvraag heeft ingediend onder de beperking 'beperking conform beschikking Minister'. Evenmin is in geschil dat de Staatssecretaris een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder deze beperking niet heeft verleend.

- 3.8. Het is aan de vreemdeling om de beperking te duiden op basis waarvan hij een verblijfsvergunning regulier wenst en het is niet aan de Staatssecretaris om een eenmaal gedane aanvraag ambtshalve (tevens) te beschouwen als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder een beperking zoals die uit de door de vreemdeling toegezonden stukken door de Staatssecretaris mogelijk begrepen had kunnen of moeten worden. De rechtbank heeft dat miskend.

Vgt:

- AbRS 19 november 2004, 200406402, JV 2005/45; en
- AbRS 27 oktober 2005, 200504402, JV 2005, 467

- 3.9. In het beleid zoals dat gold ten tijde van de besluitvorming naar aanleiding van de aanvraag en het bezwaar van verweerster is bepaald dat per aanvraag één verblijfsdoel wordt aangegeven. Indien de vreemdeling aangeeft voor meerdere verblijfsdoelen in Nederland te willen verblijven, dient hij evenzovele aanvragen in te dienen (zie paragraaf B1/4.1.17 Vc). Uit artikel 3.100 Vb blijkt dat indien de vreemdeling, hangende de besluitvorming op een eerdere aanvraag, wijziging van het gevraagde verblijfsdoel wenst, hij een nieuwe aanvraag indient. Met deze bepaling verdraagt zich niet dat het, zoals de rechtbank kort gezegd heeft overwogen, beter ware geweest als de Staatssecretaris reeds bij de door verweerster ingediende aanvraag van 5 april 2006 was nagegaan of zij (tevens) voor voortgezet verblijf in aanmerking kon komen. Ook dat heeft de rechtbank miskend.
- 3.10. Bovendien is verweerster vanaf het begin bij haar aanvraag en gedurende de gehele procedure bijgestaan door een professionele gemachtigde. Namens verweerster is in de gronden van bezwaar uitgelegd dat en waarom aan de Staatssecretaris is verzocht om een beschikking conform Minister (art. 3.4 derde lid, Vb). Verweerster heeft er op gewezen dat niet gevraagd kan worden om voortgezet verblijf na verbreking van de huwelijksrelatie omdat er nog steeds sprake is van een wettige huwelijksrelatie. Dat vormde voor verweerster reden om aan te nemen dat een beslissing conform Minister overblijft.
- Terecht is dit verband in het bestreden besluit er op gewezen dat de huwelijkse relatie ook juridisch moet zijn verbroken geen voorwaarde is zoals genoemd in hoofdstuk B2/5.3.1 Vc. Naast de overweging dat de Staatssecretaris in dit kader geen informatieplicht heeft is er terecht op gewezen dat een onjuist ingediende aanvraag voor eigen rekening en risico komt. De rechtbank heeft dit miskend.
- 3.11. Gegeven het vorenstaande heeft de rechtbank vervolgens dan ook ten onrechte overwogen dat de Staatssecretaris op grond van de op hem rustende zorgvuldigheidsplicht contact had dienen op te nemen met verweerster teneinde haar in de gelegenheid te stellen alsnog een aanvraag in te dienen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd overeenkomstig haar werkelijke bedoelingen. Zeker nu verweerster zich heeft laten bijstaan door een professionele gemachtigde had het niet op de weg van de Staatssecretaris om verweerster ervan in kennis te stellen "dat een beoordeling aan het beleid dat is uitgewerkt in

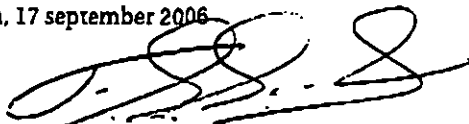
hoofdstuk B2/5.3.3.Vc 2000 slechts kon worden uitgevoerd na indiening van een aanvraag om voortgezet verblijf^o of om haar in de gelegenheid te stellen om het verzuim te herstellen.

4. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en tot vernietiging van de bestreden uitspraak.

's-Hertogenbosch, 17 september 2006

Gemachtigde

Mr. F.S. Schoot, senior-procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 888 3040
telefax 073 888 3087